

**\* Поетический характеръ.** — Нѣкой пѣтъ въ челоуѣка бѣва чудно едно сѣдиненіе на многостранчивостѣта на природныѣ дарованія и стройно тѣхно развитіе, тѣй шото ни една отъ силыѣ не удава другы, и не само не прече, но ѣще имѣ спомага; сичкыѣ му силы са развивать свободно, вѣрвѣтъ сѣгласно уловены и една-друга са поддѣржать. Този характеръ са нарича *поетический*.

Слѣдовательно, *поетическийтѣ характерѣ предполаа умѣ свѣтливѣ, память дѣятелна, воображеніе живо, тѣплота сѣрдечна и енергія душевна*. То ѣ чудна пѣлнота на силыѣ, споредѣ която челоуѣкѣ сѣзнава своето сродство сѣ сичкыѣ начала или стихіи на бытіето, — сѣ сѣ шото го облагородява и вѣзвышава; за него нѣма нищо чууждо, сичко го занимава, сичко хране душата му, слѣдов. сичко му доставя наслажденіе.

Челоуѣкѣ сѣ този характеръ обича науката и знанія-та: чрезѣ идентѣ внася въ душата си туй шото ѣ вѣнѣ отъ него; сѣ умѣ постига неизмѣнната, вѣчната вѣрзска на сичко шото сѣществуюва. Той обича стройность, редѣ въ мыслитѣ; а то за него е като едно отраженіе на сѣществующія редѣ въ природата.

Сѣко добро го трогает; защото *добродѣтельта или нравственностѣта ѣ армонія на постѣпкыѣ на челоуѣка сѣ основны тѣ законы на живота изобищо и сѣ щастіето на сѣко лице отдѣлно*.

Дѣто ще каже, че развитіето на поетическыя характеръ е най-высоката задача на нашето сѣществованіе, и поетическата душа ѣ най-прекрасното явленіе въ челоуѣческыя родѣ. За туй не са дава тѣй лесно на сѣкыго името *поетѣ*, ако той бы написалъ сумма стихове, сѣсѣ или безѣ звучны ритмы, а самѣ нѣма хубавыя поетическыя характеръ. Изъ него проистичать двѣ главны свойства или